

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Венцеслав Бондиков

относно материалите, представени за участие в конкурс за заемане на академична длъжност „доцент” по 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (връзки с обществеността – социология на публичната комуникация), обявен в ДВ брой 47 от 21.06.2016 г., към катедра „Комуникация, връзки с обществеността и реклама“ при ФЖМК на СУ „Св. Кл. Охридски”.

Кратки данни за кандидата

Николай Кирилов Михайлов завършва висше образование – магистър по философия. През 1992 г. получава научната степен „доктор по философия“ в Институт за философски науки към БАН. Професионалната му дейност основно е свързана с Институт за философски науки към БАН. Първо като проучвател, по-късно като асистент и главен асистент. През 2010 г. е избран за доцент в Институт за изследване на обществата и знанието към БАН.

Чете следните лекционни курсове в бакалавърска и магистърска степен във ФЖМК на СУ „Св. Кл. Охридски“:

1. Бакалавърска степен:

- „Съвременни социални теории” – спец. ВО, през 2014 г.;
- „Етика и комуникация” - спец. ВО, от 2009 г. до момента;
- „Социология на публичната комуникация” – спец. ВО, през 2016 г.

2. Магистърска степен в програма „Креативна комуникация“:

- „Език, въображение, креативност“;
- „Творчество и комуникативна рационалност“.

Забележка: Води и лекционен курс „Етика и екология“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“.

Подадените документи за участие в конкурса отговарят на изискванията за заемане на академичната длъжност „доцент”.

Обща характеристика на представените за конкурса трудове

Общата научна продукция на доц. д-р Николай Михайлов включва 4 монографични труда, три студии, тридесет и две статии, двадесет и два доклада, изнесени на национални академични форуми, и три доклада от международни конференции.

Доцент д-р Николай Михайлов участва в конкурса с единадесет публикации. Една от тях е монография, а останалите са статии, публикувани в академични издания.

Представените научни трудове на кандидата са в областта на публичната комуникация и моралните проблеми в комуникацията. Те имат ясно изразена не само теоретична, но и практическа насоченост.

Неговият изследователски интерес е насочен основно към социалните феномени на публичността и комуникацията в техните различни контексти: социологически, морални, политически, ценностни. В последните му трудове и публични изяви специално внимание се отделя на съвременните форми на присъствие на медиите в обществото и влиянието им върху общуването, културата и всекидневния живот.

Научноизследователска дейност на кандидата.

Научни постижения

Анализираната проблематика в представените за конкурса научни трудове отразява не само неговите научни интереси, но е и много тясно свързана с преподаваните от него научни дисциплини.

Поради изискването за ограничения обем на становището, ще спра вниманието си само върху основния монографичен труд „Комуникацията – социален и морален контекст“.

В тази своя четвърта монография авторът поставя ударението основно върху социологическото и етическото преосмисляне на понятието „публична комуникация“. В нея той се опитва да изясни публичната сфера като комуникативно пространство в контекста на социалните отношения, а

също така социологически да опише комуникационните модели в сферата на публичното. Същевременно авторът демонстрира етична нагласа, търсеща връзка между морала, професиите в сферата на публичните комуникации и самата обществена комуникация. С други думи, Н. Михайлов анализира комуникацията като тип социална активност на личността, разгледана чрез нравствената ѝ позиция. Така комуникацията за него се явява „граничен” проблем, който свързва личността (като морален субект) и обществото (като поле на комуникационно взаимодействие). Разгледани са различни съвременни теории на български и чужди автори, които анализират понятието „публична комуникация”. Специално място е обърнато на възгледите на М. Буравой, който обосновава идеята за публичната социология. Вниманието на Н. Михайлов е насочено към проблема за социалната активност на личността, която според него се реализира и чрез моделите, които публичната комуникация задава в обществото. Тези модели променят не само социалната структура, но и самото разбиране за социално и етическо знание в посока на неговата откритост. Авторът развива схващането (това е и основната идея, залегнала в монографията), че особеност на съвременните общества и тяхната нравственост е свързана с появата и функционирането на публичността като тяхна иманентна същност. Нещо повече, тази социална публичност оказва влияние върху функционирането на всички обществени отношения. При изследването на тези проблеми, Н. Михайлов използва интердисциплинарен подход, съчетаващ социологически и етически анализ на понятието комуникация.

Като негови научни приноси бих могъл да отбележа съдържателната характеристика, която той прави на взаимодействието между морал и комуникация чрез изследването на езика, влиянието на идеята за морала като социална система за комуникация, изясняването на категориите „публична социология” и ”социална комуникация”. Не мога да не отбележа и идеята, според която журналистиката, като форма на публична комуникация, не само изразява социалното, а в известен смисъл осигурява и междуличностното общуване.

Заклучение

Представените научни трудове и преподавателската дейност на доц. д-р Николай Михайлов ми дават основание да дам положителна оценка за неговата кандидатура, както и да препоръчам на Научното жури да бъде

избран за доцент по социология на публичната комуникация по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки.

26.09.2016 г.

Проф. д-р Венцеслав Бондиков

Гр. София